

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

יה רבינו הגנאל

בעלו כמפיה. לדין ראיון למי חטאה ואין עוד זמן עליהן ואי אית ליה לרבי יהודה משקין בעלמא מטמאו אוכל נבי דבעי מטמיה מיה חטאה לענין דלא הייטב טמא אב הטומאה לטמא ארס וכלים שם משקה טמא מי ליכא עלייהו כהאר משקין לטמא בשר זה שהיה אוכל ואחרי כן בעלי גמרי אפילו חטאה אור

היא בשרה טמא קמי. משמע דוקא בשרה חזל ארס וכלים לא ויהיו משום דנפסלו בהיסח הדעת ואם חלמך כיון דפרתה מהן טומאה חמורה אפי' טומאה קלה לא לטמאו דהא חמרי' דב' כח סימן (מד' ג'.) וב' עבול יוס' (אזכור קה.) כל שסופו לטמא טומאה חמורה לא בעי הכשר שרץ ומשיב

במלו במעיה ואי סלקא דעתך **מכלים הוא** דהדר ביה אבל באוכלין כר' יוסי ור' שמעון סבירא ליה **אמאי** במעיה לגמרי נדי **וממאה חמורה** לא מטמאו, **וממאה קלה מיהא** ניטמאו: **אמאי** במלו במעיה נמי במלו **קטומאה חמורה** אבל מומאה קלה מטמאו, **מכלל דחנא קמא** סבר, **וממאה חמורה נמי מטמאו**, **הא בשרה טמא** קתני: **בולח ר' יהודה** היא וחטורי **מחטרא** והבי קתני **פרה** **שישתתה מי חטאה** בשרה טמא **בר' א' מומא** קלה אבל מומאה חמורה לא שרבי יהודה **אומר במלו במעיה** רב' אשי אמר לעולם **במלו במעיה** - לגמרי *משום הויה ליה **משקה סרוח** ור' יוסי ור' שמעון **אומרים** **לאוכלין מחטרי** ולכלים מחטרי **אמר רבה** בר בר חנה **אמר ריש לקיש** רבי יוסי בשימת **ר"ע רבן אמרה** דרדריש **ממא** וממא *דחנן

כאלו נגע בשרץ והיינו דוקא בעור שסופו לטמא טומאה חמורה אבל כשאין לאוי כבר לטמא טומאה חמורה בעי הכשר כדאמרינן בפרק בהמה המקשה (מוליז ע"ג) נדי בשר הפורט מאכר מן החי דלא מהכי ליה כאלו נגע בשרץ והיינו דוקא בעור שסופו לטמא טומאה חמורה אבל כשאין לאוי כבר לטמא טומאה חמורה נמי מטמאו, הא בשרה טמא קתני: בולח ר' יהודה היא וחטורי מחטרא והבי קתני פרה שישתתה מי חטאה בשרה טמא בר' א' מומא קלה אבל מומאה חמורה לא שרבי יהודה אומר במלו במעיה רב' אשי אמר לעולם במלו במעיה - לגמרי *משום הויה ליה משקה סרוח ור' יוסי ור' שמעון אומרים לאוכלין מחטרי ולכלים מחטרי אמר רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש רבי יוסי בשימת ר"ע רבן אמרה דרדריש ממא וממא *דחנן

במלו במעיה ור' יוסי ור' שמעון אומרים לאוכלין מחטרי ולכלים מחטרי אמר רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש רבי יוסי בשימת ר"ע רבן אמרה דרדריש ממא וממא *דחנן

בר בר חנה אמר ריש לקיש רבי יוסי בשימת ר"ע רבן אמרה דרדריש ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

קט"ו

אמרינו ור' יוסי ור' שמעון אומרים לאוכלין מחטרי ולכלים מחטרי אמר רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש רבי יוסי בשימת ר"ע רבן אמרה דרדריש ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

קט"ו

אמרינו ור' יוסי ור' שמעון אומרים לאוכלין מחטרי ולכלים מחטרי אמר רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש רבי יוסי בשימת ר"ע רבן אמרה דרדריש ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

קט"ו

אמרינו ור' יוסי ור' שמעון אומרים לאוכלין מחטרי ולכלים מחטרי אמר רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש רבי יוסי בשימת ר"ע רבן אמרה דרדריש ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

[למק' כ.]

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

ממא וממא *דחנן

(*) [לא מילתי] שם רק בהגדרה: ר"ע רבי יוסי דרדריש משקין מטמאין כן. אמנם כרשי' מוליז ע"ג ד"ה אם מטמאין כן (הב"ח) (** [ועי' תוספות ג' ע"ג ד"ה כל וזוהי מוליז ע"ג ד"ה אם מטמאין])